

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. IV. Ordo Camaldulensium per S. Romualdum institutus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

elmus, & *Bertrandus*, tunc Prior de Charitate, eligitur.

Anno M. CCC. VIII. obiit Domnus *Bertrandus*, & Domnus *Henricus*, Procurator in Curia Romana pro ordine Cluniacensi eligitur.

Anno M. CCC. XVIII. *Henricus* in Episcopum S. Flori constituitur, & Domnus *Raymundus* in Abbatem Cluniacensem instituitur.

Hactenus ex Chronico Cluniacensi, quod manuscriptum reperi Parisijs in monasterio sancti Martini Campensis, anno Christi 1600. cum ibi negotiorum publicorum causa versaretur. Fuit autem auctor illius Chronici monachus Cluniacensis, & floruit annis Christi 1155. & 1176. vt suis suprà locis datur intelligi.

De his & alijs fusissimè *Andreas Quercetanus*, in Bibliotheca sua Cluniacensi.

CAP. V. IV.

Ordo Camaldulensium per sanctum Romualdum institutus.

ROMUALDVS Rauennæ, Sergio patre nobili genere natus, adolescens in propinquum monasterium *Classense* pœnitentiæ causa secessit. Vbi religiosi hominis sermone ad pietatis studium vehementius

incensus, viso etiam semel & iterum per noctem in Ecclesia beato *Apollinari*, quod Dei seruus illi futurum promiserat, monachus efficitur. Mox ad *Marinum*, vitæ sâctitate atq; asperitate in finibus Venetorum eo tempore celebrem, se contulit, vt ad arctam & sublimem perfectionis viam eo magistro ac duce vteretur.

Multis satanæ insidijs, & hominum inuidia oppugnatus, tantò humilior se assiduè ieiunijs & orationibus exercebat, & rerum cælestium meditatione, vim lacrymarum profundens, fruebatur: vultu tamen adeò læto semper erat, vt intuentes exhilararet. Magno apud Principes etiam & Reges in honore fuit: multiq; eius consilio, mundi illecebris abiectis, solitudinem petierunt. Martyrij quoque cupiditate flagrauit, cuius causa dum in Pannoniam proficiscitur, morbo quo afflictabatur, cum progredere, leuabatur, cum recederet, reuerti cogitur.

In vita & post mortem miraculis clarus, spiritu etiam prophetiæ non caruit. Scalam à terra cælum pertingentem, in similitudinem Iacob Patriarchæ, per quam homines in veste candida ascendebant & descendebant, per visum conspexit, eoq; Camaldulenses monachos, quorum instituti auctor fuit, designari mirabiliter agnouit. Denique cum annos centum & viginti ageret, & centum ipsos in summa vitæ asperitate Deo seruisset, ad
eum

cum migrauit anno salutis millesimo vigesimo septimo. Eius corpus quinquennio postquam sepultum fuerat, integrum repertum, ^{1027.} Fabriani in Ecclesia sui Ordinis honorificè conditum est.

Sanctum porrò Romualdum Clemens VIII. in Diuos retulit, & Breuiario ac Martyrologio Romano adscripsit.

Est autem *Camaldulum* in diœcesi Aretina situm, cuius accurata descriptio exstat in tomo Italiae illustratae, per Andream Scottum edito.

CAPVT V.

Ordo Vallis Umbrosae, per S. Ioannem Gualbertum.

IOannes Gualbertus, Florentiae Gualberto viro militari nobiliq̄ue natus, pieq̄ue educatus, cùm factus grandior in fratris interfectorem incidisset, & districto gladio indignam fratris necem vicisci paratus esset, inimico ex equo descendenti, humiq̄ue prostrato, & vitam sibi Christi amore condonari postulanti, ex animo per Christum crucemq̄; illius adiuratus pepercit. Quod Christo Domino adeo iucundum fuit, vt cùm *Ioannes* ex via in aedem *S. Miniatis*, de more preces fusurus, ingressus fuisset, & ante Crucifixi imaginem oraret, (mirabile dictu) ea imago caput ver-